

Veikko Pitkonen in memoriam

Veikko Pitkonen oli minulle tärkeä ihminen. Hän oli lapsuudenkaverini Jorman isä. Veikko tuli Jomin mukana KPV:n junioritoimintaan, kun olimme Jomin kanssa nappulaikäisiä. Veikko ei lopettanut, vaikka oma poika vanheni junioreista, vaan jatkoi nuorempien ikäryhmien kanssa valmennus- ja huoltotehtävissä. Tutustuimme -70 luvun alus-

sa, kun Kustinkadun päähän rakennettiin kerrostalot. Me muutimme ensin 102:een ja vähän myöhemmin Pitkoset muuttivat tien toiselle puolelle 65:een. Alueelle tuli paljon lapsiperheitä ja Hollihaan koulun pihalla oli pelejä joka kesäilta useamman vuoden ajan. Ja joskus isätkin otettiin mukaan, Veikko suostui useimmiten.

Autoja ei tuohon aikaan ollut vielä läheskään jokaisella perheellä, mutta Veikolla oli. Veikko kuskasi meitä poikavii-kareita Simca tonnillaan muutaman kerran haasteotteluun Ouluntielle, josta Veikko perheineen Kustinkadulle muutti. Simcassa oli joskus hieman ylilastia, mutta se ei mitään haitannut, nostipahan vain tunnelmaa. Kerran käveltiin Pilvenveikolta kotiin, kun Simca hyytyi.

Veikko oli innokas vakioveikkaaja ja opetti minutkin vakioveikkauksen saloihin. Parhaat valiosysteemit -kirja ja kirjan koodit tulivat tutuksi jo 12-vuotiaana. Veikko opetti meille rivien hajoituksen ja systeemipohjien tekemisen. Ja lauantaisin seurattiin televisiosta Englannin liigan lähe-tyksiä ja vakiorivin muodostumista. Englantilaisen jalkapallon seuraaminen TV:sta ja veikkausrivin valmistuminen ovat edelleen minun lauantai-illan vakiorititettä.

70-luvun vakiokupongissa kysyttiin osoitetietojen lisäksi ammattia. Veikko täytti ku-ponkinsa aina huolella ja lait-

toi ammattiosioon maininnan työmies.

Hän ajoi ammatikseen Poh-jolan liikenteen bussia Kokko-lan ja Jyväskylän välillä. Bus-sikortin omistavana Veikko oli myös KPV:n bussien säännöllinen kuski. Muistan monet reissut ympäri Suomenmaata, turnausreissut ja yksittäiset pelit niin B- kuin A-nuorten-kin SM-sarjoissa.

Sairaskohtauksensa jälkeen Veikko ei enää voinut bussia ajaa. Juniorityö kuitenkin jat-kui ja pallot kulkivat jonkin ai-kaa mopon kyydillä harjoituk-siin. KPV:n junioreiden pelit kiinnostivat vielä sen jälkeekin kun toiminta joukkueissa loppui. Veikko tapasi käydä Santahaassa katsomassa pele-jä - juoksihan kentällä hänen poikiaan.

Aivoinfarkti halvaannutti Veikon toisen puolen. Kulku heikkeni ja puhe puuroutui viimeisiksi vuosiksi. Mieli py-syi kuitenkin terävänä ja muisti pelasi. Veikon naapuri Kustinkadulta ja valmentaja-kaveri Kari Sorvisto kävi jou-lun alla Veikkoa tapaamassa Honkaharjussa.

Vuoden 1988 juniorivalmentaja Veikko Pitkonen.

– Äänitin Palloveikko-humpan CD:lle ja lahjoitin Veikolle. Kun sitä kuunneltiin, niin Veikolla nousi kyynel sil-mään, muistelee Sorvisto.

Veikko nukkui pois 19.2.2005. Elettyä ikää kertyi mittariin 79 vuotta.

Jouko Vierimaa junioripäällikkö

Kaksi todellista juniorityön ymmärtäjää Veikko Pitkonen oik. ja Väinö Paavolainen vaihtavat tässä ajatuksia kesän 1988 tuloksista.

KPV toi jääkiekkoilun Kokkolaan 1950

Sen enempää kommentoimatta lainataan lehtikirjoitus Keskipohjanmaasta, jossa kerrotaan 5.2. 1950 pelatusta Kokkolan ensimmäisestä jää-kiekko-ottelusta.

"Sunnuntai-iltana saivat Kokkolan urheilunystävät tutustua Kokkolassa ennennäkemättömään jääpeliin, nim. jääkiekkoiluun. Kokkolan Palloveikot, jotka ovat ottaneet kiekkoilun ohjelmaansa, eivät ole säästäneet vaivojaan saadakseen tämän pelin harjoittelulle tarpeellisen radan tännekin luistinradan yhteyteen. Sunnuntaina pelattu ottelu oli ensiesitys kotiyleisön edessä ja koski ottelu maakuntasarjan pohjoislohkoa, jossa vastustajana oli Vaasan Vasama. On onniteltava Kokkolan Palloveikkoja ja sen riveissä pelaavaa Aiteroa, joka Turusta tulleen antoi sysäyksen tämän reippaan pelin ottamiseksi täälläkin ohjelmaan. On varmaa, että yleisökannatus on taattu niin täällä kuin muual-lakin, sillä peli on yleisöönme-nevää sen takia, että siinä "ai-na tapahtuu jotakin". Se vaatii harjoittajaltaan hyvää luiste-lutaitoa, kestävyyttä ja tasa-painohallintaa, mutta sitten se antaakin katselijalle jännittä-viä tilanteita toinen toisensa perään. On selvää, että sun-nuntaisessa ottelussa, jossa molemmat joukkueet olivat aloittelevia, ei nähty parem-min taktiikan kuin tekniikan-kaan hienouksia, mutta sitä enemmän hyvää yritystä. Ero-tuomari Pirhonen Raahesta ei takertunut pikkuseikkoihin, joskin silloin tällöin lähetti "jäähyille" liiaksi kuumenneet. KPV:n pojat näyttivät olevan vaasalaisia kestävämpiä. Varsinkin kakkosketjussa "Heru"

Urho Lähteen, vas. komennuksessa pelasi KPV:n ja Kokkolan ensimmäinen jääkiekkjoukkue. Takana vas. Matti Ennevaara, Pekka Aitero, Armas Juvonen, Tuomo Valavaara ja edessä Lasse Saimanen, Kalevi Tiainen, Raimo Tiainen, Tenho Heikkilä ja Matti Lento.

Tiainen teki hyvän päivätyön, joskin hyvin suoriutuivat myös ykkösketjun Vainio ja Aitero muidenkaan jäämättä pahasti jälkeen. Puolustuksessa Saksa hoiteli osaansa hyvin ja häntä säesti toverinsa Vesamo. Maalissa R. Tiainen ei joutunut kovin kovalle koetukselle.

Vaasalaisten joukkue oli melko tasainen, joskin puolustus joutui kantamaan raskaimman taakan KPV:n kovien hyökkäysten torjunnassa. Maaleille ei maalivahti Herala voinut mitään. Niitä tuli jokaisessa erässä yksi, joten ottelun voitti KPV 3-0.

Yleisöä oli harvinaisen runsaasti, n. 500, mutta maksamattomia katselijoita oli joukossa runsaasti sekä myös radan ulkopuolella.

Kuluvaa talvea varten tuskin suurta parannusta saadaan enää aikaan katselijapai-koissa, mutta selvää on, ettei

nykyisenlaisessa "kapeikossa" voida katselijoita pitää eikä myöskään myydä lippuja kaikille."

Kokkolan ensimmäinen jääkiekkokaukalo pystytettiin KPV:n toimesta Rautatien-tielle Itäkirkkokadun ja Rautatiekadun kulmaukseen.